

[Ove Hansen.]

deres spareiver, tværtimod, jeg respekterer og anerkender bestræbelserne. Jeg føler en vis tilfredshed ved, at alle partier anser det for nødvendigt at spare. Alene det, at partierne er enige derom, anser jeg for at være meget betydningsfuldt.

Jeg har med stor interesse læst om sparebestræbelserne, og der er en del forslag, som jeg anser for at være velegnede, men der er også forslag, jeg er mindre begejstret for. Der er imidlertid tilvejebragt et forhandlingsgrundlag, og det finder jeg værdifuldt.

I et velordnet samfund vil skatterne almindeligvis være store, idet de mange goder, som samfundet yder befolkningen, koster penge, og derfor må man henvende sig til skatteyderne. Men skatterne er tyngende for mange, og derfor vil det være rimeligt at overveje, hvilke goder der eventuelt må gives afkald på. Når spareanstaltninger for tiden er populære i befolkningen, skyldes det dels skatternes højde, dels håbet om, at reduktionen af goder mere kommer til at berøre naboen. Det almindelige ønske om besparelser går ud på at undgå overflødige udgifter. Gid det var så enkelt. Jeg håber ikke, vi har pålagt befolkningen overflødige udgifter. Skulle det være tilfældet, burde en sådan udgift naturligvis aldrig have været afholdt.

Dersom vi virkelig skal gennemføre mærkbare besparelser, vil det uden tvivl gøre ondt mange steder, og det må man indstille sig på. Det ville være utopi at tro, at man kan spare og samtidig bevare de mange goder, som samfundet yder i dag.

Mit parti vil gerne medvirke til besparelser, men det må være under forudsætning af, at det ikke går ud over de dårligst stillede; det vil sikkert alle partier i denne sal også være enige i.

Med det lovforslag, boligministeren her møder med, præsenteres vi for ét af områderne i regeringens oplæg til besparelser. Besparelserne i dette lovforslag om ændring af lov om boligbyggeri vil på årsbasis andrage henved 1 milliard kr. Det skal dog ikke opfattes således, at de offentlige udgifter på dette felt vil blive reduceret med 1 milliard kr.; formentlig vil en del af besparelsen blive anvendt til sikring af en socialt afbalanceret boligpolitik. Men det får vi lejlighed til at se nærmere på i boligudvalget.

Ved tidligere boligpolitiske drøftelser har jeg fået forståelsen af, at flere af folketingets partier har givet udtryk for ønsket om at afskaffe moms-godtgørelsen i nybyggeri. Jeg er derfor lidt overrasket over at kunne læse i pressen, at man trods udtalte ønsker ikke er tilfreds med ministerens lovforslag. Man taler om, dels at det er at foregribe de forestående forhandlinger om en mere langsigtet løsning af boligproblemerne, dels at fjernelsen af momsen for nyt boligbyggeri ikke må gennemføres isoleret.

Jeg deler ikke den opfattelse. Jeg anser det tværtimod for en fordel i forhandlingerne om en langsigtet løsning af boligproblemet, at denne — det har jeg vist lov at sige — skævhed i boligstøtten fjernes, så vi derved står mere frit i de kommende forhandlinger. Vi har en fri forhandlingssituation i boligudvalget; der er ikke truffet forhåndsaftaler med nogen partier.

Momsgodtgørelsen har ikke haft et socialt sigte. Den har vel oven i købet gjort de rige rigere. At den har været til stor nytte for folk med jævne indkomster, skal jeg på ingen måde underkende. Men jeg håber — og det er det, vi skal forhandle om — at det bliver muligt på anden måde at kompensere for folk med mindre indkomster.

Momsgodtgørelsen har ikke bidraget til lavere ejendomspriser ved køb af nye huse. Det hører vist til sjældenhederne, at sælgeren har refunderet køberen momsgodtgørelsen.

Det uventede stop for godtgørelse for momsen har også givet anledning til kritiske bemærkninger. Jeg forstår egentlig ikke rigtig sådanne kritiske bemærkninger. Et stop må efter min opfattelse nødvendigvis komme uventet. Jeg erindrer tydeligt sidste forår, da momsbestemmelserne blev ændret og skærpet og man af hensyn til byggefolk tillod et lille tidsinterval, inden de nye skærpede bestemmelser trådte i kraft. Det medførte et meget stort pres på igangsættelser af parcelhusbyggeri. Det voldsomme pres medførte drøftelser i boligudvalget, og det forekommer mig, at vi i boligudvalget var enige om, at skulle ændringer vedrørende momsgodtgørelse for fremtiden forekomme, måtte ændringerne ske med øjeblikkelig virkning. Det er det, boligministeren nu har gjort.

At forslaget vil genere og bringe forstyr-